Parlamentul European
2019-2024

TEXTE ADOPTATE

P9_TA(2023)0460

Continuarea reformei normelor de impozitare a întreprinderilor

Rezoluția Parlamentului European din 12 decembrie 2023 referitoare la continuarea reformei normelor de impozitare a întreprinderilor (2022/2146(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite[1] („Directiva privind dobânzile și redevențele”),

– având în vedere Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre[2] (Directiva privind societățile-mamă și filialele),

– având în vedere Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne[3] (ATAD I - Directiva privind combaterea evitării obligațiilor fiscale) și Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe[4] (ATAD II),

– având în vedere Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE[5] (Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal sau DAC 1), Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a

1 JO L 157, 26.6.2003, p. 49.
2 JO L 345, 29.12.2011, p. 8.
3 JO L 193, 19.7.2016, p. 1.
4 JO L 144, 7.6.2017, p. 1.
5 JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal[1] (DAC 2), Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal[2] (DAC 3), Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal[3] (DAC 4), Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor[4] (DAC 5), Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării[5] (DAC 6) și Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal[6] (DAC 7),

– având în vedere Directiva (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană[7] (Directiva UE privind soluționarea litigiilor),

– având în vedere Directiva (UE) 2021/2101 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit[8] (Directiva referitoare la raportarea publică pentru fiecare țară în parte),

– având în vedere Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune[9] (Directiva privind pilonul doi),

– având în vedere propunerile Comisiei care urmează să fie adoptate, în special privind o bază fiscală comună a societăților (COM(2016)0685), o bază fiscală consolidată comună a societăților (COM(2016)0683) și un pachet privind impozitarea economiei

---

1 JO L 359, 16.12.2014, p. 1.
2 JO L 332, 18.12.2015, p. 1.
3 JO L 146, 3.6.2016, p. 8.
4 JO L 342, 16.12.2016, p. 1.
5 JO L 139, 5.6.2018, p. 1.
6 JO L 104, 25.3.2021, p. 1.
7 JO L 265, 14.10.2017, p. 1.
8 JO L 429, 1.12.2021, p. 1.
9 JO L 328, 22.12.2022, p. 1.

digitale [COM(2018)0147 și COM(2018)0148)], precum și pozițiile Parlamentului cu privire la aceste propuneri,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 15 ianuarie 2019 intitulată „Către un proces decizional mai eficient și mai democratic în domeniul politicii fiscale a UE”[1] ,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 15 iulie 2020 intitulată „Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare” (COM(2020)0312),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 18 mai 2021 intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI” (COM(2021)0251),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 decembrie 2021 intitulată „Următoarea generație de resurse proprii pentru bugetul UE”[2],

– având în vedere Propunerea Comisiei din 22 decembrie 2021 de directivă a Consiliului privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor multinaționale în Uniune (COM(2021)0823), precum și poziția Parlamentului referitoare la această propunere[3],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 20 iunie 2023 intitulată „Bugetul UE: Comisia prezintă un pachet de măsuri adaptat pentru următoarea generație de resurse proprii”[4],

– având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Economice și Financiare din 6 decembrie 2022,

– având în vedere studiul Comisiei din ianuarie 2022, intitulat „Costurile de conformare fiscală pentru IMM-uri – o actualizare și o completare: raport final”,

– având în vedere raportul privind rezultatul final al Conferinței privind viitorul Europei și Rezoluția Parlamentului European din 4 mai 2022 referitoare la acțiunile ulterioare Conferinței privind viitorul Europei[5],

– având în vedere Propunerea Comisiei din 11 mai 2022 de directivă a Consiliului privind stabilirea normelor referitoare la o indemnizație pentru reducerea favorizării îndatorării și privind limitarea deductibilității dobânzii în scopul impozitului pe profit (COM(2022)0216),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2022/1854 al Consiliului din

---

1 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/IP_19_225
2 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/ip_21_7025
3 JO C 479, 16.12.2022, p. 89.
4 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/ip_23_3328
5 JO C 465, 6.12.2022, p. 109.

6 octombrie 2022 privind o intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie,

– având în vedere cererea de contribuții lansată de Comisie la 13 octombrie 2022 pentru o evaluare a impactului referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT),

– având în vedere discursul Președintei Comisiei, Ursula von der Leyen, susținut la ședința plenară a Parlamentului European din 19 octombrie 2022, referitor la pregătirile pentru reuniunea Consiliului European din 20-21 octombrie 2022,

– având în vedere discursul privind starea Uniunii al Președintei Comisiei, Ursula von der Leyen, susținut la ședința plenară a Parlamentului European din septembrie 2022,

– având în vedere rapoartele de țară ale Comisiei din 2023 din cadrul semestrului său european,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 16 martie 2023, intitulată „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030” (COM(2023)0168),

– având în vedere raportul anual al Comisiei privind fiscalitatea pe anul 2023[1],

– având în vedere concluziile Consiliului European din 23 martie 2023,

– având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2021 referitoare la reformarea politicii UE privind practicile fiscale dăunătoare[2] (inclusiv reforma Grupului de lucru pentru codul de conduită),

– având în vedere rezoluția sa din 15 februarie 2022 referitoare la impactul reformelor fiscale naționale asupra economiei UE[3],

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 conținând recomandări adresate Comisiei privind o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare (acțiune subsecventă a PE la planul de acțiune al Comisiei din iulie și la cele 25 de inițiative ale acesteia în domeniul TVA, al impozitării întreprinderilor și al impozitării individuale)[4],

---

1 https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/economic-analysis-taxation/annual-report-taxation_ro

2 JO C 132, 24.3.2022, p. 167.

3 JO C 342, 6.9.2022, p. 14.

4 JO C 347, 9.9.2022, p. 211.

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la un cadru european pentru impozitul reținut la sursă[1],

– având în vedere rezoluția sa din 4 octombrie 2022 intitulată „Impactul noilor tehnologii asupra impozitării: criptoactivele și blockchain”[2],

– având în vedere Planul de acțiune din 19 iulie 2013 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind erodarea bazei de impozitare și transferul profiturilor (BEPS),

– având în vedere studiile Comisiei referitoare la „indicatorii de planificare fiscală agresivă”[3],

– având în vedere rapoartele finale ale OCDE/G20 privind BEPS din octombrie 2015,

– având în vedere declarația Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS din 8 octombrie 2021 intitulată „Soluția bazată pe doi piloni pentru problemele fiscale generate de digitalizarea economiei”, la care au aderat și pe care au aprobat-o 138 dintre cei 141 de membri începând cu 16 decembrie 2022,

– având în vedere rapoartele privind planurile pentru pilonul unu și doi, adoptate în Cadrul incluziv al OCDE/G20 la 14 octombrie 2020, precum și rezultatele unei analize economice și ale unei evaluări a impactului efectuate de OCDE la 12 octombrie 2020 și intitulate „Provocările fiscale generate de digitalizare – evaluarea impactului economic”,

– având în vedere normele bazate pe pilonul doi al Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS din 20 decembrie 2021, care vizează punerea în aplicare la nivel intern a unui impozit minim global de 15 %,

– având în vedere declarația Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) intitulată „O soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei”, la care au aderat și pe care au aprobat-o 137 dintre cei 141 de membri la 4 noiembrie 2021,

– având în vedere propunerea Comisiei din 19 iunie 2023 de directivă

---

1 Parlamentul European, *Raport referitor la un cadru european pentru impozitul reținut la sursă*, februarie 2022.

2 JO C 132, 14.4.2023, p. 15.

3 „Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report” (Taxation paper No 61, 27 ianuarie 2016), „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates” (Taxation paper No 64, 25 octombrie 2016) și „Aggressive tax planning indicators – Final Report” (Taxation paper No 71, 7 martie 2018).

a Consiliului referitoare la reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozite reținute la sursă (COM(2023)0324),

– având în vedere Legea publică 117-169 a Statelor Unite din 16 august 2022, cunoscută sub numele de „Legea privind reducerea inflației”,

– având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere scrisoarea Comisiei pentru bugete,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0359/2023),

A. întrucât statele membre sunt libere să decidă cu privire la propriile politici economice, în special cu privire la propriile politici fiscale, în conformitate cu garanțiile consacrate în tratatele UE, mai ales în conformitate cu limitele regulii unanimității din acestea; întrucât o fiscalitate funcțională este în interesul statelor membre pentru a asigura colectarea adecvată a creanțelor fiscale; întrucât, deși politica fiscală rămâne, în mare măsură, o responsabilitate a statelor membre, piața unică necesită coordonare și cooperare între statele membre și la nivelul UE în stabilirea politicii fiscale pentru a continua procesul de integrare a pieței unice și a evita denaturările economice și concurența fiscală dăunătoare;

B. întrucât politica fiscală este o competență națională în temeiul tratatelor, iar suveranitatea fiscală este un principiu fundamental al ordinii juridice a UE; întrucât unanimitatea, astfel cum apare în tratate, trebuie contrabalansată de un nivel foarte ridicat de responsabilitate din partea statelor membre și trebuie să respecte principiul cooperării loiale, întemeiat pe articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană; întrucât acest cadru juridic primar permite un nivel ridicat de coordonare legislativă și de cooperare administrativă în rândul statelor membre ale UE; întrucât acest tip de coordonare și de cooperare este necesar pentru a păstra integritatea pieței unice și o concurență fiscală echitabilă și transparentă;

C. întrucât noțiunea de sistem fiscal echitabil și eficient nu implică neapărat un nivel general mai ridicat de impozitare;

D. întrucât cetățenii se străduiesc să facă față cheltuielilor de zi cu zi și, pe lângă gospodăriile cu venituri mici, clasa de mijloc este din ce în ce mai afectată, iar anumite întreprinderi se confruntă cu diferite provocări; întrucât alte întreprinderi, în special din sectorul energiei, au înregistrat profituri excepționale;

E. întrucât, la 4 noiembrie 2021, 137 dintre cei 141 de membri ai Cadrului incluziv OCDE/G20 privind BEPS, inclusiv toate statele membre ale UE, au convenit asupra reformei sistemului fiscal

internațional printr-o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările create de digitalizarea economiei, inclusiv impunerea de limitări convenite multilateral asupra transferului profiturilor;

F. întrucât, potrivit raportului Comisiei din ianuarie 2022 intitulat „Costurile conformității fiscale pentru IMM-uri – o actualizare și o completare”, IMM-urile reprezintă în prezent aproape toate întreprinderile din sectorul afacerilor nefinanciare din Uniunea Europeană (UE-27+1) (99,8 %), două treimi din nivelul total de ocupare a forței de muncă din UE-28 (66,6 %) și ceva mai puțin de trei cincimi (56,8 %) din valoarea adăugată generată de sectorul afacerilor nefinanciare;

G. întrucât, prin intermediul planului de acțiune privind BEPS, s-a reușit stabilirea unui consens global la nivelul Cadrului incluziv OCDE/G20 privind BEPS, care reunește peste 139 de țări și jurisdicții, cu privire la numeroase aspecte legate de combaterea evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive;

H. întrucât planificarea fiscală agresivă poate avea un impact asupra respectării de către contribuabili a normelor de conformitate fiscală, asupra competitivității întreprinderilor și asupra stabilității veniturilor fiscale; întrucât planificarea fiscală agresivă și concurența fiscală dăunătoare pot avea un impact negativ asupra funcționării pieței unice;

I. întrucât UE a dat un exemplu prin transpunerea acordurilor internaționale într-un număr de directive care îmbunătățesc coordonarea UE și mecanismele de luptă ale acesteia împotriva fraudei fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive; întrucât statele membre au dat dovadă de un anumit grad de diversitate în abordarea planului de acțiune al OCDE privind BEPS;

J. întrucât Grupul de lucru pentru Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) și-a continuat sarcina de a identifica și de a reduce măsurile fiscale dăunătoare ale statelor membre; întrucât miniștrii de finanțe au convenit la 8 noiembrie 2022 să consolideze Codul de conduită; întrucât unele întreprinderi par să se adapteze la noile norme fiscale și pot aplica scheme de planificare fiscală agresivă; întrucât pachetul final BEPS pentru reforma sistemului fiscal internațional, prin care se urmărește combaterea evaziunii fiscale, a fost aprobat de țările participante la OCDE/G20 în 2015;

K. întrucât rata medie globală a impozitului pe profit în țările din UE a scăzut de la 35 % în 1995 la 21,2 % în 2023;

L. întrucât, în iunie 2023, 143 de jurisdicții, inclusiv toate statele membre ale UE, au convenit asupra reformei sistemului fiscal internațional printr-o soluție bazată pe doi piloni;

M. întrucât acordul interinstituțional obligatoriu din punct de vedere juridic din 16 decembrie 2020 prevede punerea în aplicare a unei foi de parcurs privind noile resurse; întrucât noile resurse proprii propuse de Comisie în decembrie 2021 sunt menite să acopere o parte din rambursarea instrumentului Next Generation EU; întrucât, în iunie 2023, Comisia a propus o resursă proprie care are legătură cu sectorul corporativ;

N. întrucât fragmentarea, complexitatea și digitalizarea inadecvată a politicii fiscale contribuie la crearea de diverse obstacole pentru întreprinderi, inclusiv pentru lucrătorii IMM-urilor, pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă și pentru cetățeni pe piața unică, la insecuritatea juridică, la birocrație, la riscul dublei impuneri și la dificultăți în solicitarea rambursării impozitelor; întrucât obstacolele respective descurajează activitatea economică transfrontalieră pe piața unică; întrucât depășirea acestor obstacole necesită o cooperare multilaterală între statele membre și punerea în aplicare urgentă de către acestea a unor soluții digitale care să simplifice și să reducă costurile conformității fiscale pentru întreprinderi; întrucât fragmentarea politicilor creează și riscuri pentru autoritățile fiscale, cum ar fi dubla neimpozitare și posibilitățile de arbitraj (planificarea fiscală); întrucât unele state membre au elaborat sisteme care ar duce la o impozitare mai mică decât rata nominală națională și ar putea crea un dezavantaj concurențial pentru IMM-uri;

O. întrucât statele membre continuă să piardă venituri fiscale din cauza practicilor fiscale dăunătoare, iar veniturile pierdute ca urmare a acestor practici se situează, conform estimărilor, între 36-37 de miliarde EUR și 160-190 de miliarde EUR pe an; întrucât fragmentarea politicilor ar putea mări costurile cu asigurarea respectării legii pentru autoritățile fiscale;

P. întrucât contribuția de solidaritate s-a aplicat profiturilor excepționale ale unor întreprinderi din sectorul energetic;

Q. întrucât, în economia socială de piață a UE, nivelurile de impozitare adecvate, precum și legislațiile fiscale simple și clare nu ar trebui să denatureze procesul decizional al agenților economici; întrucât o politică fiscală solidă ar trebui să sprijine crearea de locuri de muncă și creșterea economică și să îmbunătățească competitivitatea UE și a statelor sale membre;

R. întrucât o astfel de fragmentare a politicii fiscale trebuie atenuată prin intensificarea coordonării și a cooperării și printr-un angajament clar al statelor membre, împreună cu transpunerea rapidă și competentă a directivelor în domeniul impozitării;

S. întrucât majoritatea sistemelor de impozitare a întreprinderilor permit deduceri fiscale generoase pentru plățile de dobânzi[1]; întrucât costurile finanțării prin îndatorare, care includ plățile de dividende, nu pot fi deduse în mod similar, întrucât există un dezavantaj structural cu care se confruntă întreprinderile care se bazează pe finanțare prin capitaluri proprii, în special dacă sunt întreprinderi noi și mici cu acces limitat la credite, întrucât această favorizare stabilește stimulente problematice în direcția supraîndatorării; întrucât subvențiile pentru capitalurile proprii ale întreprinderilor pot avea un impact asupra veniturilor fiscale ale statelor membre și trebuie concepute cu atenție;

T. întrucât întreprinderile private, inclusiv IMM-urile, joacă un rol fundamental în societate prin faptul că sunt principalii factori care generează ocuparea forței de muncă; întrucât, prin activitatea lor, aceste organizații creează oportunități de angajare pentru milioane de oameni, lucru care la rândul său impulsionează dezvoltarea economică și socială a comunităților în care acești oameni își desfășoară activitatea; întrucât, prin încurajarea concurenței și a inovării, întreprinderile private promovează eficiența în alocarea resurselor, având ca rezultat creșterea productivității și creștere economică; întrucât activitatea întreprinderilor private generează și venituri fiscale pentru stat, care pot fi utilizate pentru a finanța servicii publice esențiale; întrucât întreprinderile private, ca factori principali care generează ocuparea forței de muncă, joacă un rol esențial în dezvoltarea economică și socială a societăților, promovând progresul și îmbunătățind calitatea vieții oamenilor;

U. întrucât Comisia a anunțat o propunere pentru un set unic de norme fiscale pentru a face afaceri în Europa, intitulată „Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT)”;

V. întrucât dinamismul legislativ al Comisiei în ceea ce privește impozitarea trebuie să urmărească priorități clare conectate cu simplificarea administrativă, reducerea birocrației și reducerea costurilor de asigurare a conformității, în special în ceea ce privește IMM-urile,

1. reamintește că, deși politica fiscală rămâne în mare măsură o responsabilitate a statelor membre, piața unică necesită un anumit nivel de cooperare și armonizare fiscală pentru a putea fi finalizată, consolidată și dezvoltată în continuare; constată, în plus, că o abordare comună privind politicile fiscale este esențială pentru combaterea concurenței fiscale dăunătoare și a transferului profiturilor, precum și pentru combaterea evitării obligațiilor fiscale

---

[1] Comisia Europeană, *Evaluarea impactului care însoțește propunerea de directivă a Consiliului privind stabilirea normelor referitoare la o indemnizație pentru reducerea favorizării îndatorării și privind limitarea deductibilității dobânzii în scopul impozitului pe profit*, (SWD(2022)0145).

și a evaziunii fiscale; subliniază că o astfel de cooperare necesită încredere reciprocă și bună-credință din partea tuturor statelor membre;

2. invită Comisia și Consiliul să ofere sprijin întreprinderilor noastre pentru a-și îmbunătăți mediul de investiții și pentru a face ca impozitarea întreprinderilor să fie mai puțin împovărătoare, mai sustenabilă și orientată mai mult către creșterea competitivității Europei;

3. subliniază că responsabilitatea deplină pentru colectarea adecvată a creanțelor fiscale revine statelor membre ale UE și că ele sunt îndreptățite să hotărască cu privire la propriile lor regimuri fiscale, respectând totodată normele pieței unice și drepturile de impozitare ale altor state membre; subliniază că fiscalitățile funcționale și autoritățile fiscale naționale joacă un rol esențial în colectarea creanțelor fiscale și că veniturile fiscale sustenabile din bugetele publice ale statelor membre sunt importante în mediul economic dificil din prezent;

4. ia act de pachetul prezentat de Comisie privind simplificarea fiscală pentru IMM-uri și cadrul pentru impozitarea profitului întreprinderilor din Europa (BEFIT); ia act de concluziile Consiliului European din 23 martie 2023, care solicită simplificarea cadrului general de reglementare și reducerea sarcinii administrative, precum și de comunicarea Comisiei din 16 martie 2023, care pune în evidență rolul esențial al cadrului fiscal al UE pentru sprijinirea creșterii economice și a investițiilor private, în special prin eliminarea barierelor fiscale din calea investițiilor transfrontaliere, precum și faptul că rolul activ al UE în ceea ce privește politicile fiscale vizează să abordeze denaturările, să asigure buna funcționare a pieței unice și să prevină fragmentarea ei; subliniază necesitatea de a adopta soluții la nivelul UE care să fie bine concepute, compatibile cu sistemele existente în statele membre și care să nu impună sarcini suplimentare, disproporționate și inutile pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri;

5. subliniază că este extrem de important să se combată planificarea fiscală agresivă[1], promovând în același timp echitatea, transparența și certitudinea fiscală; subliniază că abordarea evaziunii fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive va asigura venituri fiscale suplimentare care ajută guvernele naționale să mențină impozitele la niveluri care sprijină creșterea economică sustenabilă, precum și atractivitatea fiscală și competitivitatea UE;

6. invită Comisia să le reamintească statelor membre importanța punerii în aplicare a recomandărilor în contextul semestrului european și a evaluării planurilor naționale de redresare și reziliență

---

1 OCDE, „Planificarea fiscală agresivă”.

în ceea ce privește planificarea fiscală agresivă;

7. recunoaște acțiunile anterioare ale UE de combatere a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive în concordanță cu evoluțiile internaționale la nivelul OCDE/G20; ia act de numeroasele directive fiscale adoptate începând din 2011, care au condus la o impozitare mai echitabilă, mai simplă și mai eficace a întreprinderilor în UE și la creșterea numărului de obligații de conformitate fiscală pentru întreprinderile din UE[1]; observă că beneficiile directivelor menționate ar trebui să depășească costurile lor și că obligațiile de conformitate fiscală pentru întreprinderile din UE, în special pentru IMM-uri, precum și costurile relevante nu ar trebui să fie disproporționate; remarcă totuși că au existat directive care au fost blocate în Consiliu, precum cea privind taxa pe tranzacțiile financiare sau propunerile privind baza fiscală comună a societăților (CCTB) și baza fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB); subliniază, în acest sens, că Parlamentul European a adoptat, în 2018, o poziție comună referitoare la Directiva privind baza fiscală consolidată comună a societăților[2];

8. regretă faptul că, în anumite cazuri, statele membre au pus în aplicare și au aplicat în mod diferit directivele în materie de fiscalitate, ceea ce poate submina buna funcționare a pieței unice și poate conduce la neconcordanțe în ceea ce privește bazele de impozitare, la mai multă birocrație și la costuri mai mari de asigurare a conformității; invită statele membre să se asigure că directivele fiscale sunt transpuse integral și respectă intențiile stabilite de directivă; regretă, în această privință, faptul că fiscalitățile naționale, administrațiile fiscale și, în general, diferențele din administrația publică în ansamblu a țărilor chiar au impact asupra sarcinii impuse de reglementare, în special pentru IMM-uri, deoarece acestea trebuie să facă față dificultăților generate de existența a 27 de sisteme fiscale diferite, astfel cum a observat Comisia în ianuarie 2022; solicită Comisiei să formuleze recomandări consecvente, echitabile și clare cu privire la transpunerea directivelor în fiecare stat membru, precum și cu privire la asigurarea efectivă a respectării acestora; invită statele membre și Comisia Europeană să utilizeze cât mai bine posibil forumurile existente ale UE pentru a garanta o punere în aplicare coerentă a legislației fiscale a UE în toate statele membre;

9. subliniază că mediul fiscal, în special în ceea ce privește impozitarea întreprinderilor, influențează deciziile de investiții și, prin urmare,

---

1 A se vedea în special Directivele împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD I și ATAD II), modificările aduse Directivei privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC 1-DAC 7), revizuirea Directivei privind societățile-mamă și filialele acestora, Directiva UE privind soluționarea litigiilor, Directiva privind raportarea publică pentru fiecare țară în parte sau Directiva privind pilonul doi.

2 Texte adoptate, P8_TA(2018)0087.

este unul dintre factorii care influențează crearea de locuri de muncă, creșterea economică durabilă și competitivitatea;

Reducerea sarcinii impuse de reglementare pentru întreprinderile din UE, în special pentru IMM-uri

10. constată că, potrivit Comisiei, costurile estimate cu conformitatea fiscală pentru întreprinderile multinaționale mari se ridică la circa 2 % din impozitele plătite, în timp ce pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), aceste costuri reprezintă, potrivit estimărilor, circa 30 % din impozitele plătite; regretă faptul că unele state membre au dezvoltat sisteme fiscale care permit disparități între întreprinderile multinaționale și IMM-uri, creând astfel un dezavantaj competitiv pentru IMM-uri; reamintește că IMM-urile sunt principalele surse de creștere economică și de locuri de muncă; invită Comisia Europeană să elaboreze politici fiscale într-un mod care să le facă să fie ușor de pus în aplicare de către întreprinderile mai mici, reducând costurile pe care acestea le suportă și reducând obligațiile administrative care le revin acestora în temeiul legislației fiscale;

11. invită Comisia să efectueze un studiu în întreaga UE privind nivelurile costurilor de asigurare a conformității fiscale, pentru fiecare țară în parte, precum și o evaluare generală a scenariului identificat; invită, de asemenea, Comisia ca, ulterior acestei evaluări, să prezinte o inițiativă pentru a aborda costurile ridicate de asigurare a conformității și să intensifice cooperarea pentru a reduce sarcina administrativă;

12. observă că, pe piața unică, activitățile transfrontaliere pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă rămân complexe din punct de vedere administrativ din perspectivă fiscală și a securității sociale; observă, de asemenea, că posibilitatea extinsă de a lucra de la distanță a exacerbat această problemă;

13. invită Comisia să prezinte o evaluare globală a acțiunilor anterioare întreprinse în ceea ce privește impozitarea întreprinderilor începând din 2011 și să publice o evaluare detaliată a impactului cu privire la cele mai adecvate opțiuni de reducere a sarcinii administrative impuse întreprinderilor, în special IMM-urilor, să cartografieze toate diferențele de transpunere din cadrul UE, să identifice domenii în care se poate realiza o simplificare și să se asigure că întreprinderile aflate deja sub presiune dispun de un interval de timp rezonabil pentru punerea în aplicare a politicilor; subliniază solicitarea adresată de Consiliul European la 22 martie 2023, prin care Comisia este îndemnată să efectueze, pentru noile propuneri legislative, inclusiv în domeniul fiscal, verificări din perspectiva competitivității, și subliniază faptul că prezentarea oricărei propuneri noi, dacă este necesar, ar trebui să contribuie la buna funcționare și integritatea

pieței unice și la asigurarea unor condiții de concurență echitabilă în cadrul acesteia, fără a impune o sarcină disproporționată întreprinderilor; invită Comisia să ia în considerare, de asemenea, în noile propuneri legislative privind impozitarea, compatibilitatea cu soluțiile (inclusiv soluțiile digitale) deja introduse în fiecare stat membru, menite să contribuie la reducerea sarcinii asupra întreprinderilor;

14. ia act de rezultatele Conferinței privind viitorul Europei din 9 mai 2022 și de propunerile privind creșterea competitivității UE și privind continuarea procesului de aprofundare a pieței unice, prin care se urmărește asigurarea unui anumit nivel de armonizare și de coordonare a politicilor fiscale din cadrul statelor membre ale UE, cu scopul de a preveni evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale, sprijinind totodată succesul economic al întreprinderilor; așteaptă cu interes propunerea anunțată de Președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, la 19 octombrie 2022, cu privire la introducerea unei verificări standard din perspectiva competitivității în reglementările UE; subliniază că menținerea competitivității economiei UE ar trebui să fie luată în considerare la elaborarea noii legislații fiscale; se așteaptă ca obiectivele legate de competitivitate să respecte pe deplin standardele existente ale UE în domeniul social și al muncii;

15. salută planul REPowerEU și prioritățile acestuia și invită statele membre să aibă în vedere integrarea măsurilor fiscale pentru a accelera execuția fondurilor, să depună eforturi pentru a asigura o competitivitate crescută și să ajute IMM-urile, întreprinderile și sectorul industrial să realizeze obiectivele acestui program în planurile lor naționale de redresare și reziliență modificate, astfel cum a sugerat Comisia;

16. ia act de reluarea dezbaterii privind stimulentele fiscale în urma adoptării regulilor-model ale pilonului doi, care garantează un nivel minim al impozitării efective a profitului de 15 %, și ca reacție la adoptarea Legii SUA privind reducerea inflației; invită Comisia să analizeze măsurile de testare a funcționării creditelor fiscale, în special în contextul cadrului revizuit al ajutoarelor de stat din partea UE; insistă, cu toate acestea, asupra faptului că toate deciziile ar trebui luate în mod coordonat, cu scopul de a menține funcționarea pieței unice, în conformitate cu legislația în domeniul concurenței și evitând, totodată, concurența internațională în materie de subvenții; subliniază că stimulentele fiscale ar trebui să vizeze atragerea de investiții reale, ținând seama de preocupările legate de îmbătrânirea societății, de necesitatea garantării unor standarde sociale și de muncă decente, precum și de tranziția verde și cea digitală;

17. remarcă faptul că statele membre pot lua în considerare posibilitatea de a se angaja în politici de contabilizare integrală la categoria costurilor a investițiilor de capital și de a conferi un caracter permanent dispozițiilor privind amortizările fiscale, cu scopul de a

îmbunătăți investițiile reale, în special investițiile în cercetare și dezvoltare și de a atinge obiectivele climatice, precum și de a sprijini competitivitatea Europei; consideră că contabilizarea integrală la categoria costurilor a investițiilor de capital necesită măsuri care să asigure o punere în aplicare coordonată, o planificare atentă și o diligență administrativă substanțială, astfel încât să se prevină apariția unui mijloc pentru subvenții fiscale nejustificate sau pentru abuzuri fiscale; consideră, prin urmare, că astfel de politici ar trebui să meargă mână în mână cu o monitorizare periodică și cu analize ale externalității;

18. invită statele membre, având în vedere ratele ridicate ale inflației, să ușureze sarcina întreprinderilor, în special a IMM-urilor, de exemplu prin măsuri fiscale temporare pentru a atenua impactul creșterii costurilor energiei și să utilizeze veniturile suplimentare bazate pe creșterea prețurilor la energie pentru a oferi ajutor direct și specific, cu scopul de a ajuta cetățenii cei mai vulnerabili și clasa de mijloc și de a ușura povara asupra cetățenilor și întreprinderilor, în special asupra IMM-urilor, care au fost grav afectate de criză;

Acordul privind pilonul doi

19. salută faptul că soluția bazată pe doi piloni a fost convenită de membrii Cadrului incluziv al OCDE/G20 în ceea ce privește alocarea drepturilor de impozitare și aplicarea unei rate minime efective de impozitare de 15 % pentru profiturile realizate la nivel mondial de către întreprinderile multinaționale, precum și adoptarea Directivei privind pilonul doi, menită să asigure punerea în aplicare a acordului internațional în legislația UE; invită Comisia să prezinte Parlamentului un raport cu privire la succesul procesului de ratificare a acordului privind pilonul doi în țările din afara UE;

20. observă că, pe lângă faptul că se confruntă cu un mediu de afaceri volatil și cu un număr tot mai mare de directive fiscale ale UE, întreprinderile își concentrează resursele financiare și umane asupra aplicării normelor pilonului doi și asupra respectării altor orientări ale OCDE și a altor interpretări ale statelor membre individuale; ia act de pachetul prezentat de Comisie la 12 septembrie 2023 privind simplificarea fiscală pentru IMM-uri, BEFIT și stabilirea prețurilor de transfer; așteaptă cu interes să fie lansate negocierile referitoare la diferitele dosare și să fie inițiat procesul de evaluare a eficacității și impactului normelor pilonului doi, și anume în contextul obiectivelor vizate, al analizei cost-beneficiu, al combaterii evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, al concurenței fiscale dăunătoare și al creșterii veniturilor fiscale,

21. observă că normele pilonului unu și ale pilonului doi sunt aplicabile numai pentru întreprinderile multinaționale cu o cifră de afaceri care depășește pragurile, și anume 20 de miliarde EUR , la care se adaugă o profitabilitate de peste 10 %, și, respectiv, 750 de milioane

EUR; constată că majoritatea întreprinderilor, în special IMM-urile, sunt, prin urmare, exceptate de la acest acord; ia act de eforturile Comisiei de a institui cadrul pentru impozitarea profitului întreprinderilor din Europa (BEFIT) pe baza acordului internațional privind pilonul doi și a Directivei UE privind pilonul doi;

22. remarcă faptul că acordul privind Cadrul incluziv al OCDE/G20 a fost conceput ca un pachet cu scopul de a avea ambii piloni în vigoare simultan; ia act de Declarația privind rezultatele reuniunii Cadrului incluziv al OCDE/G20 din 11 iulie 2023 privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei; regretă diferențele existente la nivelul calendarului între Directiva privind pilonul unu și Directiva privind pilonul doi; ia act în mod corespunzător de scenariul internațional referitor la transpunerea Directivelor privind pilonul unu și pilonul doi;

23. ia act de recenta reformă a Grupului de lucru pentru Codul de conduită, din 2022, care a vizat extinderea domeniului său de aplicare; invită Comisia, statele membre și Grupul de lucru pentru Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) să prezinte o evaluare a reformelor anterioare; reamintește poziția sa din 7 octombrie 2021 de a include în evaluare măsuri fiscale care conduc la niveluri scăzute de impozitare, în conformitate cu pilonul doi;

24. ia act de faptul că Comisia ia în considerare posibilitatea introducerii unei noi resurse proprii bazate pe cadrul BEFIT odată adoptat, în conformitate cu Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii (acord interinstituțional)[1]; reamintește faptul că, dacă punerea în aplicare a pilonului unu este întârziată și depășește mandatul actual, Comisia s-a angajat să prezinte o propunere privind o taxă asupra digitalului; ia act de faptul că Comisia și-a reiterat recunoașterea faptului că BEFIT este, de asemenea, relevant din perspectiva resurselor proprii;

25. reamintește că Parlamentul și-a exprimat deja, cu diferite ocazii, inclusiv în Rezoluția recent adoptată referitoare la resursele proprii: un nou început pentru finanțele UE, un nou început pentru Europa[2], sprijinul pentru noile resurse proprii provenind din impozitarea societăților, cum ar fi baza fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB), veniturile generate de impozitarea serviciilor digitale și, cel mai recent, pentru resursa proprie bazată pe „pilonul unu” în contextul cadrului incluziv al OCDE privind BEPS; reamintește, de

---

1 JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.
2 Texte adoptate, P9_TA(2023)0195.

asemenea, apelul său pentru instituirea unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF) la nivelul Uniunii și pentru evaluarea, ca opțiune suplimentară, a potențialului unei accize pe răscumpărarea de acțiuni de către societăți, așa cum se propune în Legea SUA privind reducerea inflației și pentru evaluarea unui cadru comun și standardizat privind impozitul reținut la sursă;

26. subliniază că noile resurse proprii bine concepute, bazate pe impozitul pe profitul societăților, pot fi pe deplin compatibile cu obiectivul unui regim fiscal simplificat și pot promova justiția fiscală; invită Comisia să identifice sinergii între modernizarea normelor fiscale și potențialele resurse proprii bazate pe impozite;

27. ia act de propunerea Comisiei privind o resursă proprie tranzitorie bazată pe statistici legată de sectorul corporativ, care ar putea fi pusă în aplicare până la posibila instituire a unei resurse proprii legate de BEFIT; consideră că o astfel de resursă proprie, concepută în mod coerent, ar trebui să stimuleze statele membre să accelereze negocierile privind BEFIT;

28. își reiterează apelul adresat statelor membre de a adopta noile resurse proprii menite să acopere rambursarea costurilor îndatorării în cadrul NextGenerationEU (NGEU) și să asigure, cât mai curând posibil, o finanțare suficientă a politicilor și priorităților acestui instrument;

Către un regim mai coordonat și simplificat de impozitare a întreprinderilor (BEFIT)

29. ia act de faptul că BEFIT și pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor privind fiscalitatea sunt complementare și de faptul că ambele vizează asigurarea unei simplificări mai mari pentru întreprinderi; invită Comisia să propună măsuri pentru a ajuta toate statele membre să treacă la un sistem fiscal simplificat, eficient și competitiv pentru a reduce sarcina administrativă pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri; recunoaște faptul că simplificarea procedurilor de rambursare și a mecanismelor de aplicare a deducerilor și de soluționare a litigiilor reprezintă alte soluții pentru reducerea sarcinii administrative, în special pentru IMM-uri; ia act, în această privință, de propunerea Comisiei din iunie 2023 referitoare la reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozite reținute la sursă (FASTER), având drept obiectiv să crească investițiile transfrontaliere și să contribuie la combaterea abuzurilor fiscale printr-o reformă a procedurilor privind impozitul reținut la sursă și solicită adoptarea și punerea în aplicare rapidă a acesteia;

30. observă că, din 1997, Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor este principalul instrument al UE pentru prevenirea

concurenței fiscale dăunătoare între întreprinderi; subliniază că, în acest cadru, statele membre ar trebui să reexamineze, să modifice sau să abroge măsurile lor fiscale existente care constituie concurență fiscală dăunătoare, precum și să se abțină să introducă noi măsuri de acest tip în viitor; salută, în această privință, Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2022 privind reforma Codului de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor, care au vizat domeniul de aplicare al măsurilor fiscale ce fac obiectul controlului, în contextul examinării practicilor fiscale dăunătoare din interiorul UE; solicită Grupului de lucru pentru Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) să utilizeze pe deplin mandatul său revizuit;

31. invită Consiliul să continue, fără întârziere, negocierile privind propunerea „Unshell”; reamintește intenția inițială a Comisiei și poziția Parlamentului din 17 ianuarie 2023[1]

32. așteaptă cu interes să se materializeze efectele preconizate ale cadrului BEFIT și ale sistemului de impunere în funcție de sediul central (HOT) asupra reducerii complexității cadrului juridic pentru sistemele de impozitare a întreprinderilor, fapt care va contribui la atragerea investițiilor străine directe, îmbunătățind competitivitatea UE și reducând astfel riscul ca întreprinderile să se mute în țări din afara UE; ia act de Comunicarea Comisiei privind impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI, conform căreia faptul că pe piața unică nu există un sistem comun de impozitare a societăților acționează ca o piedică în calea competitivității, subliniindu-se că se creează astfel un dezavantaj concurențial față de piețele țărilor terțe; reamintește că un cadru mai simplu reduce și posibilitatea unei planificări fiscale agresive;

33. ia act de propunerea BEFIT a Comisiei, care urmărește elaborarea unei noi versiuni a cadrului de reglementare unic privind impozitul pe profitul întreprinderilor și a unei baze fiscale comune de impozitare a profiturilor pentru întreprinderi; invită, în acest context, Comisia să se asigure că noua propunere oferă claritate și previzibilitate pentru întreprinderi și va facilita activitatea economică transfrontalieră; subliniază că orice astfel de propunere trebuie să ia în considerare acordurile convenite sau discuțiile aflate în desfășurare la nivel global ce urmăresc protejarea intereselor UE; reamintește că eficacitatea acordurilor privind cadrele pentru impozitul pe profit este maximă atunci când acestea sunt încheiate la nivel global;

34. înțelege că inițiativa BEFIT reprezintă o oportunitate de a aborda costurile legate de respectarea obligațiilor fiscale și de a reduce sarcina administrativă, contribuind totodată la reducerea la minimum a planificării fiscale agresive și promovând condiții de concurență echitabilă pentru IMM-uri; consideră că eliminarea

---

[1] Texte adoptate, P9_TA(2023)0004.

lacunelor care permit evaziunea fiscală, evitarea obligațiilor fiscale și frauda ar trebui să facă obiectul unor inițiative legislative din domeniul impozitării; remarcă faptul că este nevoie de o activitate continuă cu privire la cadrul de impozitare a întreprinderilor pentru a face ajustări în acest sens;

35. își reiterează poziția conform căreia inițiativa BEFIT ar trebui să fie sprijinită de un proces politic de consolidare a sprijinului politic pentru schimbare; ia act de raportul revizuit de evaluare a impactului, care clarifică lecțiile învățate din inițiativele anterioare privind impozitul pe profit și care adaugă legături cu abordarea OCDE bazată pe doi piloni;

36. salută obiectivele preconizate ale cadrului BEFIT, astfel cum au fost abordate în cererea de contribuții a Comisiei pentru o evaluare a impactului, de a spori reziliența întreprinderilor prin reducerea complexității cauzate de diferitele seturi de norme naționale în domeniul fiscalității și prin reducerea costurilor de asigurare a conformității cu care se confruntă întreprinderile din UE care desfășoară operațiuni transfrontaliere, de a elimina obstacolele din calea investițiilor transfrontaliere și de a transforma piața unică într-un loc mai atractiv pentru investițiile internaționale, de a crea un mediu favorabil creșterii echitabile și durabile prin pregătirea terenului pentru simplificarea administrativă și de a asigura venituri fiscale sustenabile pentru bugetele naționale ale statelor membre, fapt care este deosebit de important având în vedere actualul climat economic dificil și actualele provocări sociale; subliniază că punerea în aplicare a unui cadru unic de reglementare fiscală ar contribui la reducerea sferei pentru concurența fiscală dăunătoare și pentru evitarea obligațiilor fiscale la nivelul statelor membre, simplificând în același timp normele privind impozitarea întreprinderilor în UE;

37. subliniază rolul proeminent al administrațiilor fiscale în asigurarea punerii în aplicare a reformei BEFIT; recomandă să se aloce mijloace suficiente, inclusiv formare, de către statele membre și prin viitorul program Fiscalis;

38. reamintește că încercările anterioare ale Uniunii de a defini un cadru comun de reglementare au luat în considerare trei factori: munca, activele și vânzările; ia act de angajamentul Comisiei de a evalua, în cadrul unei revizuiri cuprinzătoare a regulii de tranziție, o posibilă modificare pentru a introduce o alocare bazată pe formule pentru baza de impozitare BEFIT;

39. observă că întreprinderile care fac afaceri pe întreg teritoriul Uniunii trebuie să se confrunte cu legislații fiscale și autorități fiscale diferite; subliniază ideea unui ghișeu unic care să permită depunerea unei declarații fiscale consolidate, ca posibilă modalitate de a reduce sarcina administrativă și de a reduce la minimum obstacolele fiscale de pe piața unică; invită, în această privință, statele membre să-și

intensifice eforturile pentru introducerea unui sistem electronic de evidență care să fie în beneficiul contribuabilului; invită Comisia să evalueze dacă introducerea unui ghișeu unic necesită o armonizare suplimentară a bazei fiscale a societăților și stabilirea unei formule pentru alocarea echitabilă și eficace a drepturilor de impozitare în rândul statelor membre; invită Comisia să evalueze dacă ghișeul unic ar putea fi testat pentru grupuri de întreprinderi care își desfășoară activitatea pe piața unică și care aplică normele din cadrul pilonului doi, urmând ca noile norme BEFIT să fie încorporate ulterior ca măsură subsecventă; salută, în această privință, comunicarea Comisiei din 16 martie 2023 (COM(2023)0162), care a subliniat utilitatea unor ghișee unice pentru eliminarea barierelor;

40. consideră că toate întreprinderile foarte mari care își desfășoară activitatea în UE ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al viitoarei propuneri BEFIT; invită Comisia să se asigure că sunt îndeplinite cerințele specifice ale IMM-urilor, prin menținerea întotdeauna a caracterului opțional al BEFIT pentru IMM-uri, în special pentru cele care nu desfășoară activități transfrontaliere; salută totuși orice propunere care permite ca întreprinderile mai mici să se bazeze pe un cadru voluntar, simplificat și armonizat de impozitare a întreprinderilor;

41. subliniază că practicile de favorizare a îndatorării aplicate în impozitarea întreprinderilor, care permit deduceri fiscale generoase pentru plățile de dobânzi, în timp ce costurile de finanțare prin capitaluri proprii nu pot fi deduse la fel pun în evidență dezavantajele structurale cu care se confruntă întreprinderile care se bazează pe finanțare prin capitaluri proprii, care sunt adesea întreprinderi mai noi și mai mici, cu acces mai limitat la creditare; ia act de faptul că, în trecut, indemnizațiile pentru capitalurile proprii ale întreprinderilor au fost utilizate în mod abuziv prin activități ilegale; ia act de propunerea Comisiei din 11 mai 2022 de abordare a tendinței de favorizare a îndatorării ca mijloc de promovare a finanțării prin piețele de capital, în detrimentul măsurilor de descurajare a finanțării prin îndatorare, recunoscând, în același timp, participarea statelor membre la chestiunile fiscale și decizia Consiliului din 6 decembrie 2022 de a suspenda examinarea propunerii; invită Consiliul să reevalueze și, eventual, să reînceapă negocierile cu privire la această propunere cu ajutorul Comisiei; sprijină includerea în propunerea Comisiei a unor dispoziții stricte împotriva evitării obligațiilor fiscale, inclusiv a celor prevăzute la articolul 5 și invită, în acest sens, statele membre să garanteze un nivel ridicat de protecție împotriva erodării bazei impozabile;

42. consideră că securitatea fiscală ar fi consolidată dacă la nivelul statelor membre ar exista o înțelegere comună a conceptului de stimulente fiscale care nu au efect de denaturare; invită Comisia să evalueze eficacitatea regimurilor fiscale favorabile pentru brevete și a altor regimuri de proprietate intelectuală în noua abordare definită

de acțiunea 5 din Planul de acțiune BEPS privind practicile fiscale dăunătoare;

43. invită Comisia și statele membre să crească considerabil bugetele pentru cercetare, dezvoltare și inovare pentru a atinge obiectivul de 3 % din PIB-ul UE într-un mod coordonat; subliniază că stimulentele fiscale direcționate, aplicate responsabil din punct de vedere fiscal, pentru proiecte private de cercetare și dezvoltare (de pildă prin credite fiscale, indemnizații majorate sau planuri de amortizare personalizate) pot contribui la creșterea cheltuielilor private efectuate în aceste scopuri, existând adeseori posibilitatea de a atrage externalități pozitive; subliniază că ar trebui să se efectueze o analiză periodică a acestor externalități pozitive, care ar trebui să fie ajustate sau abrogate, în cazul în care stimulentele nu produc rezultatul scontat; ia act de evaluarea conform căreia astfel de stimulente sunt mai eficace pentru IMM-uri dacă sunt bazate pe cheltuieli[1]; subliniază că astfel de stimulente fiscale trebuie să fie strict conforme cu legislația existentă și cu prioritățile politice generale ale UE; reamintește că cheltuielile întreprinderilor pentru cercetare și dezvoltare au fost egale cu numai 1,5 % din PIB-ul UE în 2020, comparativ cu 2,6 % în Statele Unite și Japonia, conform raportului de investiții al Băncii Europene de Investiții 2022/2023; observă că acest deficit ar putea reduce competitivitatea pe termen lung a UE; salută, în această privință, Comunicarea Comisiei din 16 martie 2023 care încurajează statele membre să furnizeze sprijin pentru activitățile de cercetare și inovare; invită Comisia să prezinte o evaluare a celor mai eficace și eficiente stimulente fiscale pentru cercetarea și dezvoltarea privată;

44. invită Comisia să efectueze o evaluare a impactului cu privire la utilizarea noilor tehnologii pentru a crește rapiditatea, eficiența, fiabilitatea, transparența și reziliența procedurilor administrative în domeniul fiscal; înțelege că Comisia poate prezenta, după o astfel de evaluare a impactului, o propunere pentru a intensifica cooperarea dintre autoritățile fiscale, valorificând bunele practici identificate, ceea ce va conduce la un mediu favorabil afacerilor, cu mai puțină birocrație, cu costuri mai mici de asigurare a conformității și cu o sarcină administrativă mai redusă;

°

[1] Subcomisia pentru chestiuni fiscale, audierea cu titlul „The role of tax incentives and exemptions in the framework of the reform of corporate taxation and in the promotion of European economies' competitiveness” („Rolul stimulentelor și scutirilor fiscale în cadrul reformei impozitării întreprinderilor și în promovarea competitivității economiilor europene”), 11 iulie 2022.

° °

45. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.